

Yalova Adli Tıp Şube Müdürlüğü'nde 2014-2016 Yılları Arasında Muayene Edilerek Rapor Düzenlenen Suça Sürüklenen Çocukların Değerlendirilmesi

Zeynep Yener¹, Bedirhan Sezer Öner², Semih Petekkaya³, Müfit İris⁴, Osman Celbiş⁵

¹ Adli Tıp Kurumu, Yalova Adli Tıp Şube Müdürlüğü, Yalova, Türkiye

² Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Amasya, Türkiye

³ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Çanakkale, Türkiye

⁴ Adli Tıp Kurumu, Beşinci Adli Tıp İhtisas Kurulu, İstanbul, Türkiye

⁵ İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye

Giriş ve Amaç:

Çocuk Koruma Kanunu'na göre suça sürüklenen çocuk, kanunlarda suç olarak tanımlanmış bir fiili işlediği iddiası ile hakkında soruşturma veya kovuşturma yapılan veya işlediği fiil nedeniyle hakkında güvenlik önlemine karar verilen çocuk olarak tanımlanmaktadır [1]. Suça sürüklenen çocuklar tüm toplumu ilgilendiren sosyal bir sorun olmakla birlikte, ülkemizde de adı suç ile anılan çocuk sayısı gün geçtikçe artmaktadır [2,3]. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre 2017 yılında; 11 yaş altı grubunda 6.954, 12-14 yaş grubunda 23.842, 15-17 yaş grubunda 75.828 çocuk suça karışmıştır [4].

Türk Ceza Kanunu'nda (TCK) çocukluk dönemi için özel hükümler bulunmakta olup, 5237 sayılı TCK'nın 31. maddesi gereği 12 yaşını doldurmamış olan çocukların ceza sorumluluğu yoktur. On iki yaşını doldurmuş olup da on beş yaşını doldurmamış olan çocuklarda muayene ile ceza sorumlulukları olup olmadığına karar verilir. Ceza sorumluluğu olmadığı kanaatine varılanlarda çocuklara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur. Ceza sorumluluğu olan çocuklarda ise işledikleri suçun ceza karşılığında indirimine gidilir [5-8].

Suç sorumluluğu yüklenebilecek yaştaki çocuklarda işlediği fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama ve davranışlarını yönlendirme yeteneğinin yeterince gelişip gelişmediği sorulur ve yasayla 12 yaşını doldurmuş olup da 15 yaşını doldurmamış tüm çocukların muayene edilerek bu hususların

Kaynaklar:

1. 5395 Sayılı Çocuk Koruma Kanunu. T.C. Resmi Gazete, 15 Temmuz 2005, Sayı: 25876.
2. 2016 Yılı Ceza Mahkemelerine TCK ile İlgili Açılan Davaların Suç Türü ve Sayısı ile Sanıkların Yaş Grubuna Göre Dağılımı. <http://www.adlisicil.adalet.gov.tr/Istatistikler/1996/2016facilantck.pdf> Erişim Tarihi:10.08.2018
3. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) 2016 yılı verileri. http://www.tuik.gov.tr/basinOdasi/haberler/2017_42_20170809.pdf Erişim Tarihi:10.08.2018
4. Türkiye İstatistik Kurumu 01 Ağustos 2018 tarih ve 27609 sayılı Haber Bülteni. Güvenlik Birimine Gelen veya Getirilen Çocuklar, 2017. <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=27609>
5. Yalvaç G. Türk Ceza Kanunu, karşılaştırmalı-gereğçeli TCK, CMK, CGTİK ve ilgili kanunlar ile yönetmelikler. Ankara, Adalet Yayınevi 2005:3-150.
6. Artuç M. Anayasa-TCK-CMK-CGİK. Kartal Yayınevi, Ankara 2006.
7. 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu. T.C. Resmi Gazete, 12 Ekim 2004, Sayı: 25611.
8. Soysal H. Çocuklarda ceza sorumluluğu. Adli Psikiyatri kitabı. İstanbul, 2012;72-4.
9. Cantürk G. Çocuk suçluluğunda adli psikiyatrik değerlendirme. Sted 2005;14:31-34.
10. Erdener E. Çocuklarda suçun hukuki anlam ve sonuçlarını algılayabilme ve algılamalarına etki eden sosyo-kültürel faktörlerin ceza sorumluluğu bakımından incelenmesi. Adli Tıp Dergisi 29:(2);92-111.
11. Aydın B, Turla A, Kocakaya M, Karaarslan B. Samsun’da 2004 yılında suç işlediği iddia edilen çocukların sosyodemografik özellikleri. Adli Psikiyatri Dergisi, 2005;2:5-13.
12. Yağmur F, Renklidağ T, Cantürk G. Ankara Üniversitesinde 1992- 2002 yılları arasında yapılan farik ve mümeyyizlik muayenelerinin değerlendirilmesi. Adli Psikiyatri Dergisi, 2004;1:15-20.
13. Dirol F, Cantürk G, Küçükler H. 1997-1999 yıllarında Elazığ ili Adli Tıp Şube Müdürlüğünde farik ve mümeyyizlik muayenesi yapılan olguların değerlendirilmesi. Klinik Adli Tıp, 2002;2:43-46.
14. Kandil ST, Hocaoglu Ç, Bağdatlı H, Aktepe E, Yöntem T, Aksu G. Son dört yılda KTÜ Tıp Fakültesi Çocuk Psikiyatrisi’ne başvuran adli olguların değerlendirilmesi. Klinik Adli Tıp, 2002;2:1-6.
15. Karagöz MY, Atılğan M, Sargın OÖ, Demirçin S. Antalya’da suç işlediği iddia edilen çocukların sosyodemografik özellikleri. 10. Ulusal Adli Tıp Günleri Paneller ve Poster Sunuları Kitabı, 2003:148-154.
16. Boz B, Yücel F, Kuğu N, Özdemir L. Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi’nde 1997-1999 yıllarında farik ve mümeyyizlik muayenesi yapılan olguların değerlendirilmesi. Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi, 1999;21:233-6.
17. Şen S, Karbeyaz K, Toygar M, Akkaya H. Eskişehir’de suça itilen çocukların sosyodemografik değerlendirilmesi. Adli Tıp Dergisi, 2012;26(3):146-54.
18. Tamer H, Açıksarı Ö, Ketten A, Karanfil R, Avşar A. Kahramanmaraş ilinde suça sürüklenen çocukların sosyodemografik özellikleri. Adli Tıp Dergisi 2014;28(2):115-120.
19. Bilgin NG, Avcı A, Çekin N, Savran B. Farik-i mümeyyizlik muayenesi için gönderilen çocukların biyopsikososyal özellikleri. Adli Tıp Bülteni, 2001;6:103-11.
20. Kurtuluş A, Salman N, Günbet G, Boz B, Cenger CD, Acar K. Denizli ilinde 12-15 yaş arasındaki suça sürüklenen çocukların sosyodemografik özellikleri. Pamukkale Tıp Dergisi, 2009;1:8-14.
21. Türkiye İstatistik Kurumu 02 Ağustos 2016 tarih ve 21544 sayılı Haber Bülteni. Güvenlik Birimine Gelen veya Getirilen Çocuklar, 2015. <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=21544>